СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 85. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ИОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го КВІТНЯ 1950. No. 85. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 14, 1950. VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 4-0237 · Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ЗА ШВИДКУ РАТИФІКАЦІЮ ПАКТУ ПРО НАРОДОВБИВСТВО

Вашингтон, 12 квітня. — Сенатська підкомісія закордонних справ доручує сенатові ратифікувати пакт про народовбивство, ухвалений Обєднаними Державами. Щоб відбити закиди противників цього пакту, комісія радить вмістити до ратифікаційної резолюції чотири застороги, які на ділі не є застерогами, а тільки виясненням, як треба розуміти народовбивство у відношенні до американських відносин і Конституції. Отже в розумінню американськім народовбивство „це діяння, згадане в IX статті пакту, з наміром винищити національні, етнічні, расові або релігійні ґрупи на території Злучених Держав у такий спосіб, що згадані ґрупи будуть винищені у значній кількості." Таке розуміння, додане до ратифікації, виключить змагання деяких людей, щоб під народовбиством розуміти теж поодинокі акти лінчу, які трапляються в Злучених Державах.

Сенатор Брайен МекМагон, голова підкомісії, заявляє, що він буде натискати, щоб повна комісія, а після того повний сенат якнайшвидше ратифікували пакт про народовбивство.

ПРЕЗИДЕНТ ЧІЛЄ ПРИХАВ ДО СТОЛИЦІ.

Президент Труман привітав президента Чілє, Габрієля Гонзалеся Віделя, на його вступі на американську землю. Він явився на Краєвім летунськім майдані в оточенні кабінету й високих урядовців, коли президентський літак Індепенденс осів на землі, а з нього вийшов през. Віделя разом із своїм почотом. Підчас привіту віддано в форті 21 гарматніх вистрілів. Гості перебудуть у Злучених Державах три тижні і відвідають більші міста.

НОВИЙ НЕЗНАНИЙ ГЕРОЙ НАЦІЇ.

Зпосеред американських вояків, які згинули в другій світовій війні і їх похоронено на европейських цвинтарях, буде вибраний один Незнаний Вояк, перевезений до Америки і похоронений з відповідними почестями на Національнім Цвинтарі Арлінґтон під Вашинґтоном. Він має бути символом 311,000 американських вояків, які поклали своє життя в обороні людських прав на полі бою в Европі. Вибір тлінних останків буде тайний. Їх перевезуть до Злучених Держав наступного року.

АМЕРИКА МАЄ НИЩІВНИКА СУБМАРИН.

Спрінґфілд, Масс. — Якщо прийде війна, то команда маринарки рахує на новий тип субмарини у боротьбі проти ворожих субмарин. Це малі підводні лодки, які можна виробляти масово. Про це говорив віцеадмірал С. Б. Момсен, помічник голови морських операцій. Він знає з досвіду, що ворог найбільше боїться субмарин свого противника в тому самому морю. Момсен заповів ще в березні, що З.Д.А. мають винахід, який може прогнати ворожі субмарини з своїх вод.

„ПОМЕРАЛЬСЬКА СПРАВА".

Брюсель, Бельгія. (ПБ). — З кінцем березня в кримінальному суді в Монсі відбувся судовий процес у відомій з попередніх пресових повідомлень „померальській справі". На лаві обвинувачених було сімох молодих українців за те, що напочатку лютого цього року з політично-партійних мотивів побили заступника голови філії СУБ в Ганзі-Померель, Михайла Трембача, та три жінки, які намагались побитого рятувати. 1-го квітня суд проголосив вирок, засуджуючи всіх обвинувачених на кари ув'язнення від 2-ох до 5-ти місяців та по 1,000 франків привни кожного.

ШПИТАЛІ ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ НА АТОМОВІ АТАКИ.

Медична Колегія Ню Йорку і Шпиталь Пятої Евеню почнуть упродовж десяти днів підготовляти програму призбирування медичних засобів для лікування осіб, які потерпіли б від вибуху атомової бомби. Це виявив д-р Дж. А. Гетрик, декан школи й шпиталю. Цей шпиталь може примістити 500 осіб поражених атомовою бомбою.

Ню Йорк Акедемі оф Медисин твердить, що для медичного світу головну турботу при лікуванні жертв атомової бомби дають ті, що потерпіли від вогню підчас вибуху, а не від радіювання атому. Після нападу атомової бомби на Ґіроcіму тільки 15 відсотків людей вмерло від радіювання, а решта від попарення в пожежах.

ЗАГАЛЬНА ПОПРАВА В БИЗНЕСІ В БІЖУЧОМУ РОЦІ.

Президентська Рада Економічних Дорадників звітує Конґресові, що замітний підйом у всіх ділянках бизнесу в першому кварталі біжучого року. Промислова ділянка, яка змаліла внаслідок страйків, підскочила наново вгору. Розбудова домів осягнула рекорд. Краєвий дохід, тобто прибутки людей, які роблять закупна, піднеслися значно в порівнянні з 1949 р., коли то було слідно упадок бизнесу кожного чвертьрічча. Одно замітне явище, а це, що всі ті признаки не запеняють постійного зросту станків праці і не забезпечають безробіття. У березні місяцю можна було завважати зменшення числа пошукувачів праці на 551,000. Ця поправа, як каже рада, є сезонова.

ВІДНОВЛЯЮТЬ ТЕЖ І ХВИЛЕВИЙ „БІЛИЙ ДІМ"

Вашинґтон. — Звісний від півтори сотні років Октаґон Гавс пішов слідами Білого Дому і переходить віднову. Ця палата, положена на розі Ню Йорк Евеню й 18 вулиці, якої будову викінчено в 1800 році, була в рр. 1814-1815 мешканням президента Медисона після того, як англійці спалили Білий Дім в серпні 1814 р. і його треба було відбудувати. У минулому році складено пляни основної перебудови теперішнього Білого Дому. Октаґон Гавс перейшов на власність Ради Історичних Памяток. До цеї організації належить яких 40 краєвих історичних товариств, що займаються зберіганням і сторичних памяток Злучених Держав.

ПРОГРАМА
XXII. Звичайної Конвенції УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

:——::——: яка відбудеться :——::——:

в HOLLENDEN HOTEL, CLEVELAND, O.
починаючи від 22-го травня (May) 1950 р.

1. Відкриття конвенції діючим головним предсідником У. Н. Союзу.
2. Звідомлення Верифікаційної Комісії.
3. Вибір голови конвенції, двох заступників голови, двох секретарів, 11 членів виборчої комісії, і 5 членів комісії просьб і скарг.
4. Назначення головою конвенції пресової комісії з трьох осіб.
5. Звідомлення головних урядників У. Н. Союзу, а саме: діючого головного предсідника, заступниці головного предсідника, головного секретаря, головного касієра, головної контрольної комісії, голов. радних і голов. редактора „Свободи".
6. Дискусія над звітами головних урядників і редактора „Свободи".
7. Звідомлення статутової комісії; дискусія і ухвали.
8. Назначення висоти бондів і платні головного предсідника, секретаря та касієра.
9. Вибір Головного Уряду У. Н. Союзу.
10. Звідомлення комісії просьб і скарг; дискусія і ухвали.
11. Справа органу У. Н. Союзу „Свободи".
12. Внесення і ухвали для добра організації.
13. Різні справи.
14. Закриття конвенції.

Наради зачнуться точно в годині 9. рано, дня 22-го травня 1950. Реєстрація делеґатів буде відбуватись в неділю, 21-го травня, від год. 12. в полудне до год. 9. вечером, а теж в понеділок, 22-го травня, від год. 7. до 9. рано.

ЗА ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ:

Григорій Герман, діючий головний предсідник
Марія Малєвич, заступниця головного предсідника
Дмитро Галичин, головний секретар.
Роман Слободян, головний касієр

ЕДВАРД ШОГНЕСІ ПРОМОВЛЯТИМЕ НА КОНВЕНЦІЇ У.А.В.

Ню Йорк, 13. квітня. — Краєве командування Українських Американських Ветеранів додатково повідомляє, що на найближчій конвенції цеї організації, що відбудеться в днях 6. і 7-го травня в ґотелю Ню Йоркер, виступить з промовою Едвард Дж. Шоґнесі, комісар Іміґраційної і Натуралізаційної Служби нюйорського дистрикту. Мр. Шоґнесі є відомим приятелем українців. Він, м. і. виступив в імені генерального прокуратора Злучених Держав, Говарда МекҐрата, на останньому Конґресі Американських Українців у Вашинґтоні, висловлюючи надію, що український нарід ще таки діждеться „свого Вашинґтона", як це заповів український національний пророк, Тарас Шевченко. Головним бесідником на цій конвенції, як уже повідомлено, буде ген. пригадир Френк Л. Говлі, бувший комендант американського військового управління в Берліні.

ЦІЛА КРАЇНА ГАЇТІВ ДІСТАНЕ ЩЕПЛЕННЯ ПЕНИСИЛИНИ ПРОТИ ВЕНЕРИЧНИХ НЕДУГ

Республіка Гаїті, положена на островах Карібського моря, находиться в такому жахливому положенні щодо здоровя населення, що Світова Організація Здоровя Обєднаних Держав рішила перевести основну санацію. За згодою уряду Гаїті убде переведене шеплення цілого населення у числі 3,500,000 проти венеричних недуг. Це водночас, буде теж щепленням проти другої загальної шкірної недуги, званої в англійській мові „йовс", якою навіщене населення у 85 відсотках. Персонал, який буде переводити щеплення, буде мати військові авта й необхідні медичні засоби. Гроші на таку санацію, узято з Міжнародного Діточого Фонду при О. Д. в сумі $750,000.

В СУБОТУ КОНЦЕРТ ДІТОЧОЇ ОРКЕСТРИ МУЗИЧНОЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА.

Ню Йорк, 14. квітня. — Діточа оркестра музичної школи св. Юра візьме участь у Діточому Великодньому Концерті, що його влаштовує Т-во Приятелів Музики. Концерт відбудеться в найближчу суботу, 15-го квітня, в год. 8:30 ввечорі, в Таймс Гол при 240 Вест 44-тій Стріті. Музична школа при церкві св. Юра існує вже 6 років та за той час підготовила чимало спосібних музикантів, що сьогодні занімають передові становища в оркестрах вищих шкіл.

УКРАЇНСЬКЕ ВЕЛИКОДНЕ СЛОВО ЧЕРЕЗ „ГОЛОС АМЕРИКИ"

Як нас повідомляють, на Великдень, у неділю, 9. квітня, „Голос Америки" передавав спеціяльну Великодну програму. Вона почалася першими словами Великодної утрені: Нехай Воскресне Бог і розвіються вороги Його", при чому хор тричі проспівав „Христос воскрес". Після цього передано Великоднє Слово до українського народу на всьому світі Архієпископа Української Автокефальної Православної Церкви, Іоанна Теодоровича. Зараз же після Слова Архієпископа хор проспівав: „На божественній варті". Далі йшла передача новин. При кінці передано пісню „Чорноморські козаки" у виконанні Української Капелі Бандуристів під проводом Григорія Китастого.

ОКРЕМІ РОЗМОВИ АЧЕСОНА ПЕРЕД КОНФЕРЕНЦІЄЮ В ЛОНДОНІ

Вашингтон, 12 квітня. — Секретар стейту Дін Ачесон виявив, що він зустрінеться окремо з британським міністром закордонних справ Ернестом Бевином і французьким міністром Робертом Шуманом заки прийде до переговорів усіх Західних Держав в Лондоні наступного місяця. Окремі розмови відбудуться наперед у Парижі на таких зразках як це зроблено у Вашинґтоні у вересні минулого року. Розмови в Парижі відбудуться 8 травня, негайно опісля будуть розмови в Лондоні, а конференція всіх країн Атлантійського Пакту, почнеться в Лондоні 15-го травня. Хоч урядово ще не оприлюднено точок програми конференції, то кожний твердить, що переговори обіймуть усі можливі ділянки міжнародного життя.

НЕ БУДУТЬ ЕВАКУВАТИ АМЕРИКАНЦІВ З ШАНҐГАЮ

Внаслідок тактики проволоки китайських комуністів Злучені Держави мусіли залишити плян вивезення американців і інших чужинців з Шанґгаю шляхом до моря. Секретар стейту Ачесон вияснив на пресовій конференції, що це треба залишити тому, що націоналістичний уряд Китаю не може надальше відкладати закладання мін на ріці Янґце, а це є останній шлях з Шанґгаю до відвертого моря.

БЕЗНАДІЙНІ ПОШУКУВАННЯ ПРОПАВШОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ЛІТАКА НА БАЛТИКУ

СОВЄТИ НАЗИВАЮТЬ ПОШУКУВАННЯ ВІЙСЬКОВИМИ ВПРАВАМИ; АМЕРИКА ЩЕ НЕ ВІДПОВІЛА НА СОВЄТСЬКУ НОТУ.

Копенгаґа, ДАНІЯ, 13 квітня. — Американська авіяція продовжує інтензивні пошукування за Прайветіром, вишкільним літаком Нейві, який пропав минулої суботи під час лету з Німеччини до Данії. На літаку було десять осіб залоги. Загибель цього літака покривається зі совєтською протестаційною нотою, мовляв, американський літак типу суперфорфортеці B-29 був загнався 13 миль на совєтську територію в Латвії та „зник" над Балтиком, після виміни стрілів з ґрупою совєтських боєвих літаків. Проте, американці твердять, що — перше — літак не належав до типу бомбардувальників B-29, а друге — він не був озброєний, отже не міг стріляти. Вчорашні пошукування над Балтиком за слідами пропавшого літака не дали позитивного результату. Один з пошукуючих літаків мав спостерегти на морі біля острова Борнгольм жовті предмети, що їх вважав за рятункові пояси, як теж більшу пляму оливи. Опісля виявилося, що один з жовтих предметів був малим резервуаром на риби, що їх закладають данські і шведські рибалки. Це викликало підозріння, що теж інші спостережені предмети могли бути того самого походження і тому надія на знайдення будь-якого сліду пропавшого літака поважно змаліла. Вночі, з огляду на погоду, пошукування треба було перервати. Совєтська преса в міжчасі постро напастує Америку, що пошукування за пропавшим літаком практично перемінилися в авіяційно-воєнні вправи на більшу скалю. Шведський уряд передав американському амбасадорові в Стокгольмі лаґідний протест проти кількакратного порушення шведської території американськими пошукуючими літаками. Англійська преса повідомила, що в пошукуваннях беруть участь 23 американські літаки та що ціла акція виглядає „ґрандіозно". В Москві не видно познак, щоби Совєти згаґіднили своє незвичайно серіозне ставлення до випадку, що його міністер Вишинський в своїй ноті назвав „нечуваним порушенням основних законів міжнародного права". На совєтську протестаційну ноту уряд Злучених Держав ще досі не відповів. Західне ставлення до випадку совєтська преса називає „новою воєнною гістерією в Америці".

МОСКВА ОБВИНУВАЧУЄ ІТАЛІЮ.

Лондон, 13 квітня. — Совєтське агенство ТАСС передало повідомлення, що італійському амбасадорові в Москві передано офіціяльну совєтську ноту з обвинуваченням, що Італія припиняє виконання своїх договірних зобов'язань щодо сплати Совєтам воєнних відшкодовань. Речник італійського уряду в Римі висловив здивування з того приводу, стверджуючи, що совєтські обвинувачення є безпіставні. Згідно з мировим договором, Італія повинна заплатити Совєтам 100,000,000 долярів відшкодування.

ЗАГРОЗА НАСИЛЬНОГО ЗАХОПЛЮВАННЯ ЗЕМЛІ В НІМЕЧЧИНІ.

Франкфурт, 13 квітня. — Після того, як західні аліянти передали справу земельної реформи виключній компетенції федерального уряду в Бонн, велика маса німецьких переміщених осіб та втікачів зі східної зони погрожує насильним захоплюванням землі, вважаючи, що уряд не має великої охоти перевести в життя пляновану реформу. Ґрупа втікачів з Баварії звернулася телеграмою до американського високого комісаря МекКлоя, прохаючи дальшої його інтервенції в справі реформи та остеріґаючи, щоби він їх „не заставляв йти слідами італійських сільсько-господарських робітників".

ПІДПИСАНО СОВЄТСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ДОГОВІР.

Берлін, 13 квітня. — Совєтське агенство повідомило про підписання торговельно-платничого договору між Совєтським Союзом й його маріонетковою східно-німецькою державою.

МАДЯРЩИНА ПОГОДЖУЄТЬСЯ ПЛАТИТИ, АЛЕ НЕ ДОЛЯРАМИ.

Будапешт, 13 квітня. — Мадярський уряд погодився заплатити Злученим Державам відшкодування за націоналізовану американську власність, але відмовився зробити це в долярах. Мадярщина рівночасно відкинула американське домагання, щоби американську власність виключити від націоналізації, заявляючи, що це є її суверенним правом.

НІМЕЧЧИНА ЗАДУМУЄ ВІДЛОЖИТИ НАРАДИ В СПРАВІ ЕВРОПЕЙСЬКОЇ РАДИ.

Франкфурт, 13 квітня. — З поінформованих джерел повідомляють, що уряд західно-німецької федеративної республіки задумує відложити парляментарні дебати над справою приступлення Німеччини до Европейської Ради аж до після недалекої вже зустрічі міністрів закордонних справ трьох західних великодержав в Лондоні. Західні аліянти зі свого боку воліли б поспіх в цій справі.

ЗАЛОМАННЯ П'ЯТИКОЛОННОГО СТРАЙКУ В НЕАПОЛІ

Рим, 13 квітня. Проголошений вчора в Неаполі комуністичний генеральний страйк як протест проти посилки американської зброї для оборони Італії закінчився повним неуспіхом, як тільки около 20% робітників послухали комуністичних намов та не зголосилися до праці. В місті, все ще патрольованому сильними відділами поліції, не прийшло до будь-яких безпорядків, за вимком кількох малих випадків в бідніших районах міста

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На пів року	$ 5.25	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

П'ЯТЬ РОКІВ УРЯДУВАННЯ ТРУМАНА

Ранком 12. квітня 1945 року помер нагло у Ворм Спрингс Френклин Д. Рузвелт. Того самого дня зложив у Білому Домі в Вашингтоні присягу як президент Злучених Держав — Гері С. Труман. Як відомо, Труман не бажав це високе становище займати, а віце-президентом став тільки тому, що такий вибір був вигідніший для політичних калькуляцій Рузвелта. Інакше був би став наново віце-президентом Генрі Волес, а пізніше, по смерти Рузвелта теж і президентом Злучених Держав. Що ж тоді було б?

Труман став президентом у важкий, рішальний, воєнний час. Його покора, з якою вступав в уряд, а зокрема його прохання, щоб громадянство молилось за нього, з'єднало собі відразу серце цілого американського народу. Всі розуміли, що він не був підготований на це становище, ні не був навіть втаємничений Рузвелтом у найважливіші воєнні та міжнародні справи. Проте Труман почав урядувати як той, що льояльно ступає слідами Рузвелта і Демократичної партії, як у домашніх справах, так і закордонних. Найважнішою справою було виграти якнайскорше війну. Але як війну виграно, Труман почав давати до зрозуміння, що його „покірність" має межі. Він навіть почав „воювати" з йому неприхильним республіканським Конгресом. Тоді почали вже говорити про його впертість і зарозумілість, наслідком чого його популярність почала підупадати навіть в самій Демократичній партії й мало хто вірив, щоб він переміг при нових президентських виборах. Одначе виявилось, що та „сіра людина" з Індепенденс, Мізурі, добрий політик, що вміє промовляти до „звичайних людей", які заважили при виборах. Таким чином республіканський кандидат Дюї, що був певний вигри, програв, а Труман виграв. Те, що Труман заважив в часі виборчої кампанії майже тільки своїми власними силами, знов з'єднало йому загал, в тому і тих, що були проти нього. Але одночасно, як він став президентом уже з вибору, почали ставити до нього теж і більші вимоги, виходячи з цілком слушного становища, що тепер він уже знав, чи обов'язки, які його ждуть, є в його силах. Що більше: Труман майже певно кандидуватиме теж і в 1952 році на той самий уряд. А що готов заважувати на найбільших подіях світу, тому так важно знати, на чому він сьогодні стоїть та яка буде його дальша політика.

Не зважаючи на внутрішню політику президента Трумана, відому під назвою „Фер Діл", а закордонну, що проявила себе в Доктрині Трумана, Пляні Маршала та об'єднанні західних демократій для стримання совєтської агресії, ще й нині ніхто не знає, які його пляни на майбутнє. Це усіх турбує. Воно журить економістів, бо за п'ять років Труман видав понад 220 білійонів долярів, себто два рази стільки, скільки видала державна скарбниця за перших 124 років існування республіки, а президент слухає в економічних справах головно тих, що, як кажуть, „грішми розкидають". Знов у закордонних справах він льояльно підпирає секретаря стейту Ачесона, а одверто відмежовує себе від тих, що критикують Джесопа, Латимора, чи навіть Алджера Гісса, а з ним і цілу американську політику відносно Азії, Далекого Сходу та Росії.

Бажаючи Труманові якнайкращих успіхів „Юнайтед Стейтс Нюз Ворлд Ріпорт" кінчить широкий огляд його особи такими словами: „Він не є великою людиною, але є добрим, чесним, патріотичним громадянином". До цього додамо хіба ще від себе: Боже щасти йому!

На екрані міжнародних подій

Весна в більшості випадків завжди була часом своєрідних політичних жнив. Власне на весну і під весну западають важливі рішення, або здійснюються ті, що їх внесено раніше. Теж цьогорічна весна не різниться під цим оглядом від попередніх.

До найважливіших подій на політичному екрані останнього часу належить без сумніву оформлення та прийняття плянів „суцільної стратегічної оборони" Західної Европи, приготованої на підставі та в рямках підписаного минулої весни Атлантійського Пакту. Плян конкретизує завдання та відповідальність поодиноких партнерів Пакту на випадок війни.

На коротко перед остаточним прийняттям оборонних плянів, почалося здійснювання іншої важливої постанови Атлантійського Пакту: висилки американської зброї — до Франції, а тепер до Італії. Москва зі свого боку не приглядається цему зі заложеними руками і, не маючи інших можливостей, використовує свої комуністичні п'яті колони в тих країнах та організує масові саботажі вивантажування зброї з кораблів та перевозу її на місця призначення. Уряди Франції та Італії зі свого боку роблять відповідні законні заходи для вкорочення большевицьких саботажів оборони тих країн.

Крім Франції та Італії, відповідні контингенти американської зброї, головно літаків-суперфортець доставлено теж до Англії.

Конкретні військові заходи для оборони перед можливим нападом з боку большевиків перевищують здасться, всі інші дипломатично-політичні намагання. Нічого дивного, бо під політичним оглядом справа оточовання Злученими Державами могутнього західного аліянсу є цілком виключена та не має в собі жадних прогалин. Під військовим оглядом заслуговує ще на окрему згадку деяка реорганізація французької армії, якій пляном „суцільної стратегії" приділена головна відповідальність за оборону европейського континенту в першому часі після евентуального совєтського нападу. В тій цілі там створено окрему „Стратегічну Раду", що складається з усіх живих головнокомандуючих французьким збройними силами в поодиноких періодах часу.

Не сконкретизована ще, щонайменше публично, справа евентуальної участи Німеччини в західній обороні. Тоді, як з американського боку не скривається думки, що Німеччина під цим оглядом повинна зайняти відповідне місце, великі застереження ставить Франція, і не так уряд, як французька публічна опінія. Тимчасом, Німеччина є одним з найголовніших запальних пунктів в теперішньому східньо-західньому спорі.

Незвичайно важливу проблему в політично-стратегічній обороні Заходу творить збунтована проти Москви комуністична Югославія. В останньому кілька разів приходило до зміни настроїв як з югославського так і західного боків, але після признання Югославії західних кредитів та після оживленої американської дипломатичної акції „положення вияснено". Президент Труман вже раніше заявив, що совєтський напад на Югославію Америка вважала би порушенням світового миру і „відповідно поступила б". Це без сумніву була велика, хоч і не з цілою точністю спрецизована американська гарантія тій країні. Не диво, що Югославія цілком не хвилюється тепер всіми совєтськими погрозами, навіть як вони походять від таких відповідальних совєтських фігур, як Будьонний, що підчас останніх святкувань річниці совєтського „визволення" в Будапешті, разом з іншими командантами совєтських та сателітських військ, не находив досить гострих слів для погроз „фашистській кліці Тіта".

На півночі европейського континенту Норвегія і Данія остаточно включилися в західню систему оборонної підготовки, не зважаючи на загрозливе сусідство зі Совєтами. Можливо, що власне тому. Швеція теж в останньому заповіла свою — „збройну невтральність", не скриваючи своїх симпатій до Заходу.

На півдні, в Греції та в країнах Близького Сходу, західня дипломатія і стратегія не менш активні, як в інших частинах. Дипломатія дбає про збереження політичної рівноваги, а стратегія творить передумови, щоб успішно могти протиставитися всім можливим несподіванкам. Все це діється на тлі безприкладних своїми розмірами Пляну Маршала, Доктрини Трумана та цілого ряду інших допомогових програм, завданням яких є привернути поодиноким країнам господарський добробут, як одну з основних передумов успішної боротьби проти облудного большевизму. Цій великодушній американській допомозі вільним країнам треба завдячувати факт, що — як це повідомлено з великодніх святкувань в Европі — в европейських країнах вже знову „можна вбратися і наїстися до схочу".

Поступово прояснюються політично-стратегічне положення теж на Далекому Сході. До найважливіших подій останнього часу треба зарахувати там індійсько-пакистанський договір про охорону меншин, що — як це висловилися премієри обох країн — творить базу для повного замирення та співпраці між сотнями мільйонів індійців та пакистанців. Замирення і консолідація в цій частині азійського континенту має першорядну вагу для західної оборони.

Продовжується боротьба у французькому Індокитаю, але й там положення вияснюється, як йдеться про західну рішучість допомоги в'єтнамському урядові проти большевицької агресії під фірмою в'єтнамської „народної республіки".

Відносно Китаю — справа ще далеко не перешла в користь большевизму, як це могло б здаватися. Тоді бо не потребували б Совєти постачати своєму новому сателітові стільки зброї та своїх політруків, як це виходить з обвинувачення, внесеного закріпленим на Формозі національно-китайським урядом.

Ген. МекАртур завершує з помітним успіхом перебудову Японії в мирну, демократичну країну, не зважаючи на всі большевицькі інтриґи. Створені Злученими Державами суверенні уряди Филипин та Південної Кореї є з черги важливим арґументом в організації західної оборони на тому континенті, як і створені не в останній мірі під натиском Америки Злучені Держави Індонезії.

До найважливіших подій на найближчий час, крім дальшого здійснювання в рямках Атлантійського Пакту заходів під знаком оборонної „суцільної стратегії", треба вважати заповіджену конференцію керівників закордонної політики Злучених Держав, Великобританії і Франції. Темою конференції будуть можливості мирових договорів з Німеччиною, Австрією і Японією та цілий ряд інших „спільних проблем", які заключаються в можливостях закріплення миру в порозумінні зі Совєтами та у відповідній обороні, підготові на випадок агресії.

В основному, зіставлення всіх фактів та дотеперішній розвиток подій не дуже переконують про можливість тривкого миру, який міг би базуватися тільки на міжнародній справедливості та взаємній добрій волі. „Холодна війна", яка ведеться майже від закінчення останньої „гарячої", творить політичне тло, з якого ще ніщо менше могло б виникнути замирення. Фактом є, що холодна війна досі ще не перемінилася в стрілянину тільки тому, що Совєти свідомі західної переваги. Всі повідомлення доказують, що вони працюють цілою парою, щоб ту перевагу вирівняти і напевно не роблять цього в мирних цілях.

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

Англієць про політичну еміграцію

„European Affairs", місячник „Британського Інституту Політичних Дослідів" у Лондоні, помістив у виданні за березень ц. р. статтю Едварда Монтгомері про деяких провідників еміграції: польської, югославської і румунської. Монтгомері знає тих людей, що тепер говорять в Лондоні та в інших світових столицях в імені Румунії, Польщі та Югославії.

Про польський уряд у Лондоні він пише, що на його чолі стоїть Авґуст Залескі, „чоловік, який був у Пілсудського міністром закордонних справ в час відомих польських виборів 1930 року, коли провідники демократичних партій у Польщі (як Вітос від селянської партії і соціяліст Ліберман) були кинуті до Берестейської в'язниці саме тоді, коли голосувалося, і вибори були сфальшовані".

Автор статті закидає Залеському та його „полковницькій кліці", що вони досі визнають польську реакційну конституцію з р. 1935. Ця конституція як відомо, давала польському президентові диктаторські права, бо визнавала президента за „відповідального перед Богом та історією". Монтгомері пише: „кажучи ясно, є тільки одно слово для означення цієї конституції: фашистівська".

Між визначнішими польськими провідниками Монтгомері називає генерала Андерса головою „Кола Генералів", що начисляє 60 членів. Ці генерали постійно сходяться і виконують накази Андерса. Про Андерса Монтгомері зазначає: „Він бачить себе в двох ролях: як голову східно-европейської армії в боротьбі проти росіян і як майбутнього диктатора Польщі".

Монтгомері рішучо виступає проти польського уряду в Лондоні, що має на чолі Томашевського. (Це група диктатора Пілсудского) Але автор статті теж гостро критикує членів недавностворенної Польської Політичної Ради. Монтгомері пише, що Польська Національ-Демократична Партія, яка належить до Політичної Ради, була в Польщі перед війною антисемітська, прихильна до фашизму. Монтгомері закидає польським соціялістам, мовляв, вони визнають польську фашистівську конституцію з 1935 року.

Монтгомері знає визначніших людей між югославськими емігрантами. Він пише, що на чолі югославських емігрантів стоїть „кліка майорів" (Живан Кнезевич, Вогоска і Розделовский). Це „група людей, що вірять у військову владу, поки вона є в їх руках". „Кліка майорів" дала титул майора також бувшому королеві Югославії Петрові... Монтгомері перечисляє членів „Югославського Національного Комітету" в Лондоні, що складається з самих сербів і має за собою короля Петра: 80-літній проф. Йованович, член уряду в Югославії за диктаторських режимів; Фотіч, бувший посол у Вашингтоні; генерал Дам'янович — шеф кабінету за влади генерала Недича, що був у Югославії за німецької окупації в ролі „Квіслінґа"; Драгіша Цветкович — югославський премієр, що підписав союзний пакт з Гітлером.

Із провідників румунської еміграції Монтгомері називає: голову Румунської Національної Ради генерала Радеску та її члена Ґріґоре Ґафенку, що був деякий час закордонним міністром та в уряді генерала Антонеску, що був у союзі з Гітлером. Допомогу для Румунського Національного Комітету дає румунський міліонер Малакса, якого називає Монтгомері прихильником німецьких нацистів.

Цих діячів польської, румунської та югославської еміграції Монтгомері називає „**духами минулого**". Він пише, що ці люди пливуть на хвилі антикомунізму. Але вони не можуть нічого дати для справи демократії. Ті з них, що є правдиві патріоти, і хочуть тільки визволити свої країни від комуністичної тиранії, мають бути попереджені, що вони не помагають, а шкодять світовій боротьбі проти комунізму і що вони можуть найліпше служити своїй справі їх відходом у забуття. Але є між ними інші, на яких це попередження не вплине. Це ті, що хочуть не свободи для своїх країн під їх власним правлінням; такі, що є однаково ворожі до демократії, як кожний комуніст, і які мають спір зі Сталіном за те, хто мав би бути диктатором"...

Стаття Монтгомері, вміщена в органі лорда Ванситарта, відноситься не тільки до поляків, румунів та югослав'ян. Ці слова звернені до всіх політичних еміграцій, які мають групи і особи, що не розуміють, що реакційні кличі в боротьбі з большевицькою диктатурою, це вода на млин комуністів. Відповіддю на облудні большевицькі кличі може бути тільки доступова, прихильна до бажань робочого люду демократична політика.

Г. М.

Д-р Петро Прибитківський, Торонто

ВЕЛИКДЕНЬ В ОДЕСЬКІЙ ТЮРМІ

(Військовий спомин).

3)

В слід за тим було також зарядження, щоби кожний старшина УГА мав посвідку Стац. Команди на право побуту в Одесі. Посвідки ці стверджував відтак самий тов. Осадчий. Одного разу коли я прийшов з такими посвідками до штабу 41 дивізії в цілі одержання підпису тов. Осадчого, він взявши в свої руки вручені йому посвідки, звернувся до мене своїм хрипливим голосом такими словами (в російській мові): „Це ваш підпис?". — Кажу: „Так". — „Ви знаєте особисто всіх тих старшин?" — „Так", відповідаю. „А чи є між ними якісь контрреволюціонери?" — Кажу: „Ні. Всі українці". — „Уважайте, погрожує тов. Осадчий. Якщо виявиться відтак, що така посвідка буде видана якомусь „врагові народу" — будете поставлені негайно під — „стєнку"". Після цього поучення, передав мені свою велику округлу печатку із зеленою фарбою, і я самий нею звуживав всі посвідки. Треба тут між іншим відмітити, що большевикам незвичайно імпонував наш військовий привіт. І кожен хто ви хотіли були щонебудь одержати від них, то обовязково ви мусіли робити „штрамацький" уклін. Завважив я це в Комендантурі м. Одеси, як рівнож і в штабі згаданої 41 дивізії. Постава на позір, при чому коли це у когось були при чоботах остроги і ними задзвонив при поставі на позір, то це робило на них дуже приємне враження. Згадаю тут ще й цей факт, що хоч большевицькі штаби, хоч би такої дивізії, під той час більш були нормальні ніж подібні штаби т. зв. капіталістичних країн. Дістатись було до дивізіонера, треба було перейти кілька груп стійкових, які весь час леґітимували.

В цьораз то тяжчій атмосфері приходилось нам жити в Одесі. Можна було вже також вичути, що щось висить у повітрі. Багато з наших старшин кожної ночі ночували деінде. Почали навіть говорити про пляновані арешти. Якось випадково довідався я, що т. зв. домові комісари дістали доручення донести Комантатурі міста, чи мешкає хтось з галичан в їхнім домі. Це був знак, що підготовка зі сторони большевиків йде таки на добре. В місцях постою УГА, мусіло щось случитися, бо одної ночі большевики змобілізували на широку скалю закроєні лови всіх військовиків галичан — старшин і стрільців. А було це саме перед Великоднем у страсний тиждень відай з четверга на велику п'ятницю. Десь о півночі стукає хтось до мойого мешкання. Я займав тоді дві кімнаті. В одній мешкав мій чура, а в другій я. Мешкання це належало до жінки денікінського генерала, що втік на Крим. Жила в цім домі ще одна старша дама, відай сестра генеральші, і їхня, около 20-літня служниця. Помешкання було урядження люксусово. — Зразу можна було завважити, що тут господарями були заможніщі люди. Згадані жінки були так перестрашені і так боялися большевиків, що вони нігде не показувалися, а якщо виходили на місто по якимсь справам то незамітно, переважно так зв. чорним ходом (задніми дверима). Хоч стукіт до дверей повторявся, мій Івась ще не спішився а переполоханий прибіг до мене і питає: — „Пане поручнику? Ви спите?" — А що сталося, питаю. — „Хтось добувається силою до нас". — „Спитай хто він". — Не знаю, що йому відповіли з-за дверей, але Івась рішився двері відчинити. В цім моменті вдерлося в кімнату кілька узброєних большевиків. Це були чекісти. „Гдє твой офіцер?" — питають. Івась збентежений, зблід, не знав що відповісти. — „Гдє офіцер?" — кричить один з них. Пан поручник спить от там в другім покою. Я лежу в ліжку і все чую. Не беру справи трагічно, бо думаю, в мене є окрема леґітимація Комендатури міста тов. Кацента, що я виконую функцію зв'язкового старшини при Комендантурі. Та тільки двері до моєї кімнати відчинились, всі чекісти спрямували свої наґвинти у мою сторону. Я дальше лежу спокійно: Тоді один з них кричить: „Ви старшина галицької Армії." — Кажу: „Так". — „Ви арештовані! — Збирайтесь негайно". Я тицькаю їм мою леґітимацію видану тов. Кацентом але вони не звертають на це уваги. — „Ви справу цю вияснете опісля, а тепер підете з нами". — В тім часі, як командант узброєних чекістів був занятий мною, — прочі кинулись між собою до мойого револьвера і малого старшинського баґнету, що лежали на моїм нічнім столику. — Счинилась між ними така колотнеча, що мало бракувало, щоби побились, а все це ізза мойого револьвера. Всім він подобався і кожний хотів його мати. Забрали ще деякі речі а про оно списали малий протокол з приводу цього. Деякі з забраних річей не увійшли до протоколу, бо їх, мовляв, не було і ніхто не взяв. На дворі ждало вже вантажне авто. Всіли ми оба з Івасем до нього і за хвилину ми опинились в якійсь великій стайні. Там ми застали вже деяких наших старшин. Ще заки на дворі стало днити, стайня була вже „набита" галичанами. Десь біля години 10-ої нас всіх під ескортою завели на велике подвіря якогось міського тюремного заведення, в якому сиділи переважно жінки, що були приміщені відай аж на 5-ьох поверхах цего великого тюремного заведення. Тут відбулась особиста ревізія кожного з нас. Все, що хто мав при собі, забирали, головно такі речі як гроші, годинники і т. п. Я скористав з доброго розположення подвіря і на час ревізії залишив мої грошеві ощадності в примітивній „уборній", яка стояла з боку між нами а комісією чекістів. Після ревізії я гроші знов звідти забрав. Вони відтак дуже пригодились мені.

(Кінець буде)

МИКОЛА БЕНЦАЛЬ

(Спомин про Великого Актора).

Микола Бенцаль був одною з наймаркантніших постатей галицького театру в рр. 1919-1938. До театру він вступив на кілька років перед першою світовою війною і з початку нічим не зраджував великого сценічного таланту. Без фахової (як зрештою всі тодішні актори) та й без вижчої загальної освіти, він в перші роки свого перебування в театрі задовольнявся скромною посадою хориста. Та молодий тоді Лесь Курбас звернув на нього увагу і почав допомагати Бенцалеві, доповнювати його скупеньку освіту. Особливо після вибуху першої світової війни, коли підчас російської окупації Галичини, Курбас давав в Тернополі театральні вистави т. зв. „Тернопільські Театральні Вечорі", Бенцаль у співпраці з майбутнім геніяльним режисером і реформатором українського театру, багато скористав та, дякуючи Курбасові, придбав багато фахового і загального знання. По повороті з Великої України він основує у Львові „Незалежний Театр" і веде його аж до приїзду до Львова Александра Загарова.

Бенцаль, як актор, був у свій час без найменшого сумніву найбільш визначним артистом в Галичині і одним з найталановитіших на цілій Україні. — Щоб осягнути, при обмеженій фаховій і загальній освіті, такі незвичайні успіхи на сцені — треба було мати просто геніяльні здібності. Коли не дописувало знання психології, коли годі було йому розв'язати якесь творче питання розумовим шляхом, тоді приходила Бенцалеві в поміч його просто несамовита інтуїція, яка завжди спрямовувала його сценічну гру на правильний шлях. Багато його сценічних креацій житимуть і ніколи не помернуть в пам'яті, хто їх мав щастя бачити. Мав покійний Бенцаль ту прикмету, якої ніодин артист, в ніякій школі, ніколи не навчиться, з якою треба вродитися, а саме — він вмів заставляти глядачів любити себе. Поява Бенцаля на сцені завжди викликала тепле відношення до нього у глядача. Годі вичислити тут ті сотки роль, в клясичних трагедіях, модерних і побутових драмах, ба навіть і оперетах, які блискуче виконував Бенцаль на українській сцені. Це були вершини творчого натхнення, які свідчать, що з покійним Миколою Бенцалем Україна втратила Великого Актора.

Помер Бенцаль у вересні 1938 р. в Коломиї на недугу серця. Ще кілька днів перед смертю чарував глядачів в останній своїй ролі Софрона в „Марусі Богуславці".

Мало хто з українських акторів, включно з велими корифеями нашої сцени, мав такий величавий похорон, як покійний Микола Бенцаль. Непроглядні маси народу — інтелігенції, селян і робітників, тисячі учнів народних і середніх шкіл, віддали останню послугу померлому мистцеві. Десятки вінків встелили свіжу могилу, над якою прощали великого актора товариші праці та делегати багатьох міст і сіл Західної України. Кожному учасникові похоронів стиснуло ся серце і сльоза закрутилася в оці, коли сумно заграли гуцульські трембіти, провожаючи покійного в останню дорогу.

Зрозуміла річ, що найбільш боляче відчули втрату Бенцаля ми, актори, бо нам він був найближчий, ми найкраще знали його, навчилися любити і шанувати його, та усвідомлювали собі, яку незаступну втрату понесла через смерть Миколи Бенцаля — українська сцена.

Нам'ятник на його могилі, на коломийському цвинтарі, долота мистця-різьбаря Сергія Литвиненка, здвигнений заходом Театру ім. Котляревського в 1939 р. був тільки скромним виявом нашого пієтизму для покійного Великого Актора і прекрасної людини.

Володимир Блавацький.

Твори Лесі Українки англійською мовою

Довго дожидана і бажана книжка вже незабаром появиться друком. Це вибір творів великої української письменниці Лесі Українки — англійською мовою. Книжка появиться стараннєм Союзу Українок Америки, при щирій помочі його відділів і активних членок.

Переклад, дуже добрий, старанний і гарний, зробив англієць, знавець української мови і письменства, д-р Персивал Конді, який останні роки свого життя посвятив для перекладів творів Лесі Українки і Івана Франка. Сам він письменник і досконалий знавець англійської мови, а через це його переклади тим більше цінні.

Д-р Конді написав також про життя і творчість славної української поетки та пояснення до окремих творів.

Зредагував книжку і написав переднє слово професор Коломбійського нуіверситету в Ню Йорку, д-р Кларенс Маннінг, автор праць про українську літературу.

Книжка, якій д-р Конді дав наголовок THE SPIRIT OF FLAME, вміщує вибір найзамітніших поезій Лесі Українки, а також пять драматичних поем, між ними і „Лісову Пісню", довший поетичний твір, прославлений як один з найкращих творів у світовій літературі.

The Spirit of Flame, це гарна і цінна книжка, якою повинна пишатися кожна українська хата, кожна бібліотека українського товариства. А також українці повинні подбати, щоб ця книжка була в усіх американських бібліотеках, університетах та інших школах.

Теж і українці в Канаді повинні заінтересуватися цією новою книжкою і поширити її в канадійських і в українських установах.

Ціна книжки $4.50. Замовлення посилати на адресу:

Ukrainian National Women's League of America
866 N. 7th St., Philadelphia 23, Pa.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Виставка в Централі СУА.

Дсі виставки українського народного мистецтва будуть уладжені в Централі СУА, 866 Норт 7-ма вулиця у Филаделфії, Па., получені з доповідями про Україну й український народ.

Перша виставка буде у вівторок, 18 квітня, в год. 1.30 попол. для дітей Вістер школи, особливо учнів 6 кляси, які зачинатимуть студії про Україну. Потрібні підручники про історію України й літератури передала Централя СУА.

Друга виставка і реферат буде в суботу, 22 квітня, в год. 1.30 теж в Централі СУА, для вчительок вищих цкіл і каледжів.

Запрошення одержала п. Лотоцька від Шкільної Ради міста Филаделфії.

НЮ БРИТЕН, КОНН.

На народні потреби.

Тов. ім. Я. Микилити, від. 16 У. Н. Помочі, вислало з каси $60 на такі народні цілі: $10 УККомітет, $10 Наукове Товариство Т. Шевченка, $30 УПА. Крім того зібрано між членами і не-членами $20. Зложили: А. Савка $5; по $2: С. Савчишин, В. Івашків, Т. Копка, А. Хліб, І. Ябчанка; по $1: М. Савчишин, М. Мельник, К. Турнак, В. Глова, А. Устиянівський. Разом для УПА $50. На пресовий фонд Лемківщини $10, а крім цього зложили: Т. Копка $7; по $2: С. Савчишин, А. Савка; Разом $21. Разом вислано $91 на призначені місця. Всім жертводавцям щира подяка.

Андрій Савка.

АЛТУНА, ПА.

В поклоні Кобзареві.

В місяці березні уся українська земля віддає пошану своєму найбільшому поетові Т. Шевченкові. Концерти, академії, сходини обильно виповнюють програму Шевченківських днів.

В дні 26 березня ц. р. з повним успіхом пройшов концерт в честь Тараса Шевченка, що його спільними силами влаштувала алтунська громада. У великій салі з гарноприбраною сценою, на якій виднів прикрашений вишиваним рушником портрет поета й напис: „Учітеся, брати мої", численно зібралися місцеві парохіяни і запрошені гості. На перших місцях засіли священики-гості: о. д-р О. Ковальський (Реймі, Па., о. д-р Р. Рудницький (Джанстаун, Па.) і о. М. Збир (Барнесборо, Па.) з родиною.

О. Т. Дурбак, місцевий душпастир, відкриваючи свято, привитав усіх зібраних, а потім слідували поодинокі точки програми. На початку хор під управою п. Гені Патроник відспівав „Заповіт".

Відповідне до хвилі слово виголосила дружина місцевого душпастира п. Антонія Дурбак, представляючи в гарних словах життя нашого Поета. Історичну поему Т. Ш. п. н. „Іван Підкова" зі зрозумінням віддеклямувала п. Дося Коржило, що недавно прибула з Европи, а п. Таїса Збір помистецьки заграла кілька пісень на фортепіяні.

Дальше слідували ще деклямації місцевих дітей: „Наша пісня" (Р. Концтовський), „Село на Україні" (М. Марчишин), „Вечір" (А. Титанич), „Розрита могила" (О. Лаврук), „Учітеся, брати мої" (М. Дурбак). Ті самі діти відограли ще маленьку виставку п. н. „Тарас Пастушок", де в головних ролях виступили: п. Пилип Назарук (Козак-характерник), Данило Лаврук (Тарас - Пастушок), Анна й Маргарета Марчишин (сестри Тараса).

Визанкою стрілецьких пісень, бадьорим „За Тебе Україно" та національним гимном, концерт закінчився, зелишаючи по собі гарне враження. Слід завважити, що спеціяльну увагу глядачів звернув на себе мішаний хор, що скріплений новими голосами та під умілим проводом своєї дириґентки п. Гені Патроник, яка найбільше вложила труду і часу у підготовці того концерту, досягнае поволі мистецьких вершин.

Учасник.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку поширяє свою працю.

Управа Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку скликала Загальні Збори Представників всіх товариств на неділю, 19-го березня, 1950. На зборах було понад 55 представників, які репрезентували 41 організацію (це ті, що записали себе на листі присутних, декілька осіб було невписаних).

Перші Загальні Збори в цьому році зробили дуже гарне враження. Всі представники впродовж п-ять годин нарад із щирістю та повним зрозумінням справи обговорювали біжучі справи. На Зборах полагоджено багато важних справ. Перш усього д-р Роман Гуглевич перечитав переоблений „Правильник" Комітету. По затвердженні „Правильника" п. Бакад подав до відома, що 29-го квітня відбудеться „Лоелті Дей Парейд" в якій також і українці повинні взяти участь. Минулого року вулицями Ню Йорку машерувало пять тисяч українців. Цього року, при дружній співпраці, ми повинні зібрати бодай десять тисяч учасників паради. Всі представники висловлювалися прихильно про цю справу та рішили, що військовою ділянкою підготови займуться українські ветерани, а цивільною Комітет Об'єднаних Американська - Українських Організацій міста Ню Йорку. В дальшому ході нарад висловлено повну піддержку Українському Конгресовому Комітетові, Переселенчому Осередкові, присвячено належну увагу будові Наукового Інституту, влаштованню концерту пані Зої Полевської та переписові населення.

На зборах було приявних дванадцять нових організацій, які в останньому місяці зголосили своє членство до Об'єднаного Комітету: „Обєднання бувших Вояків Українців в Америці", Братство УСС", „Український Хор „Думка" в Ню Йорку", „Спілка Української Молоді Америки" — Осередок Ню Йорк, „Золотий Хрест" — ОДВУ", „Союз бувших Політичних Вязнів", „Театральне Студіо" — Гірняка, „Організація Чотирьох Свобод України", відділ 2 в Ню Йорку, „Літературно-Мистецький Клюб", „Товариство Українських Інженерів", „Український Хор Боян" і Орхестра під проводом п. Осередчука. Коли звернемо увагу на зголошених членів, то побачимо, що це товариства новоприбулих українців. За зрозуміння справи і зголошення в члени після першого заклику належиться їм признання і хай це буде примір для усіх інших організацій, що вже роками існують, а ще не зарепрезентовані в Об'єднаному Комітеті.

В Ню Йорку є найбільша українська громада. Насувається питання, чому саме Ню Йорк, що має таку величезну кількість українців, стоїть в громадському житті на останньому місці. На нашу думку все лихо в тому, що кожне товариство працює на власну руку, не звертаючи уваги на те, що роблять другі. Всі ті окремі організації, хоч і як щиро вони не працювали б, самі не всилі виконати цього завдання, що його можна здійснити спільними силами. Тому обовязком кожної організації є вступити до Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку та стати спільно до виконування цих великих завдань.

Правда, Об'єднаний Комітет ще не осягнув вершка своїх можливостей і має за собою деякі занедбання. Управа докладає всіх своїх сил, щоб взяти під увагу всі ділянки, які близькі нашій Громаді, а які були тепер занедбані. Щоб вивязатися якслід із своїх завдань, Управа мусить користуватись довір'ям всіх товариств та розраховувати на зрозуміння, терпеливість і співпрацю їх представників. Всього відразу Управа не може зробити, хоч є і до цього добра воля. Треба старатися зрозуміти Управу, чому вона робить такі чи інші потягнення, треба їй довіряти, що вона направду докладає всіх зусиль, щоб розбудувати кожну ділянку нашого народнього життя. Не слід незаслужено критикувати, а щиро співпрацювати, щоб занедбані поправити. Коли всі організації зрозуміють конечність і вагу Об'єднаного Комітету і станують до співпраці, тоді Нюйорська Громада не буде мусіла соромитись перед іншими громадами.

Організації міста Ню Йорку! Вступайте всі в члени Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку.

Адв. М. Гаврилко, голова; **Марія Клячко**, секретарка.

БЕЙОН Н. ДЖ.

Шевченкові Роковини.

Як попереднього, так й цього року українсько-католицька парафія в Бейоні вшанувала Роковини нашого незабутнього генія — Тараса Шевченка в дні 26 березня Святочною Академією.

На програму свята, яке відкрив місцевий о. парох, склались: змістовний реферат, який виголосив п. Вол. Пришляк; деклямації, вийнки із політичних поем Шевченка, виконали: Любомир Кормелюк, Ів. Скоблик, Юлія Кормелюк та Михайло Романчук; місцевий мішаний хор „Боян" під управою Миколи Кормелюка, відспівав „Заповіт" та ряд пісень маршового характеру; фортепіянове сольо „Реве та стогне" та вязанку українських пісень виконав Орест Попович. Свято закінчено інсценізацією „Розрита могила (в ролі України п. Анна Федак). Ця інсценізація зворушила присутних та заставила їх призадуматись над сьогоднішньою руїною на рідних українських землях.

Солідно підготована програма, добір відповідних точок та з мистецьким смаком удекорована сцена, причинились до справді поважного та святочного настрою.

Присутній.

ВІСТІ з Н.Т.Ш.

В дні 4 березня ц. р. відбувся науковий виклад **проф. Василя Лева** на тему: „Науково видавнича діяльність Наукового Товариства ім. Шевченка".

Хід думок автора доповіді такий: Засноване в 1873 р. Товариство імені Шевченка у Львові з метою видавати твори українського письменства і плекати та розвивати літературознавство вже в початках свого існування розгорнуло свою видавничу діяльність і стало гуртувати довкруги себе галицьких і придніпрянських робітників пера. Маючи власну друкарню і деякі фонди з пожертв особливо придніпрянських діячів культури а також галицьких, товариство перейняло видання місячника „Правда" (річник IX, XIII) та двотижневика „Зоря" (1885-1897), де друкувалися твори всіх майже тодішніх галицьких і придніпрянських письменників і виходили окремими книжками.

Від 1892 р. Т-во Шевченка прийняло назву „Наукове Т-во ім. Шевченка" і змінило свою широку літературну й видавничу діяльність на чисто наукову. Науковим органом усіх трьох секцій НТШ, що обєднали не тільки українських вчених, але теж і чужинців, були спершу „Записки Наукового Тивариства ім. Шевченка". Кожний том містив наукові праці членів Товариства а в відділах „Miscellanea", дрібні матеріяли і замітки, „наукова хроніка" — огляд різних періодичних видань, своїх і тих чужих, що відносяться до української науки, рецензії та бібліографію.

Дотепер вийшло друком 159 томів „Записок". З часом крім збірники та видання під редакцією окремих секцій, або Комісій.

З 1900 р. НТШ стало видавати українською та німецькою мовами „Хроніку НТШ" по 4 зошити в рік. Німецьке видання осягнуло 59 зш. а українське дотепер 76 зш.

В 1938 р. засновано популярно-наук. журнал „Сьогочасне і Минуле". До війни вийшло 2 томи, по війні теж 2 томи.

В 1898 р. НТШ оснувало „Українську Видавничу Спілку", що видала дво. війни понад 300 томів української белетристики. Після першої війни НТШ оснувало на місце УВС видавництво популярної літератури і шкільних підручників. В р. 1898 замість „Зорі" став виходити популярно науковий місячник „Літературно-Науковий Вістник". До половини 1905 р. появилось 46 томів (кожний том 3 місячні книжки).

Крім періодичних видань треба ще згадати про окремі видання як „Енеїда" Котляревського, Факсіміле І. „Кобзаря", Географічна Карта України, Атляс України; Твори Степана Руданського —16 томів.

В загальному продовж свого 75-літнього існування НТШ видало коло 650 томів наукових і популярно наукових праць. Коли додати видання літературних творів (УВС — коло 300 тм.) та окремо відбитки наукових праць із збірників, число книжок виданих НТШ сягає далеко поза 1000 томів.

В дискусії забирали слово: проф. Чубатий, проф. Січинський і д-р Домбровський.

ОЧІКУЮТЬ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЗБРОЇ В ШЕРБУРГУ.

Шербург, 13 квітня.—В цьому порті, що є рівночасно важливою військово-морською базою Франції, очікується сьогодні першого до континентальної Франції транспорту американської зброї в рямках Атлантійського Пакту. Пороблено відповідні заходи безпеки перед евентуальними виступами комуністів.

Діяльність Ініціятивного Гуртка Волинців у Вінніпеґу

Повстання Гуртка

Ініціятивний Гурток Волиняків у Вінніпеґу, Канада, повстав 26. листопада 1949. р., з метою взаїмної допомоги в ділянці збірки матеріялів про матірні рідні землі, щоб їх опрацювати та спільними силами видати окремою працею, що матиме наголовок: „Волинь у боротьбі за волю України".

2. Мета і завдання Гуртка

Хто побував в недавних роках на Україні, той був свідком дуже важливих подій. Всі ті живі свідки багато подій знають і пам'ятають, а де хто має і записано. Однак в нас так принялося, що це лишається спогадом для самого себе, або для близького круга своїх приятелів. Про все те, що ми бачили на рідних землях, західний світ не знає. Видатні політики і кореспонденти щойно починають довідуватися. Нашим обов'язком є про все те розказати світові, даючи докази і документи.

Мета і завдання нашого Гуртка є прийти з допомогою вже існуючим українським архівальним і науковим установам, що їм ті справи дорогі, та видобути від свідків важливих подій все те, що дає матеріял до „білої книги окупації Волині", а тим і України.

3. Стан нашої роботи на сьогодні

Завдяки одному закликові волиняків, що був висланий до 20-ти часописів із того помістили 11, до співпраці в нашому Гуртку приступило 30 осіб — волиняків, в тому 2-х галичан. За 4-ри місяці праці, ми одержали 20 рукописів і так: Англія 5, Канада 5, Німеччина 5, Бельгія 2, ЗДПА 2 і Франція 1. Крім цього, 40 різних журналів, 25 світлин, кілька газетних статей і 15 документальних листів.

На жаль, дотепер ніхто з волиняків не відізвався з Австралії, Арґентіни, Африки, Бразилії та інших вище не згаданих країн. Підмосковська Волинь заступлена лише 2-ма рукописами. Причина так малої участи нам невідома. Матеріяли про Східну Волинь має опрацювати один редактор із Житомира, що тепер працює за фахом у „Голосі Америки".

Праця: „Волинь у боротьбі за волю України", матиме 4 розділи, а саме: 1. Загальні відомости про Волинь, як ґеоґрафічні, історичні, загальний огляд історії церкви, культура, освіта та населення. — 2. Біла книга окупації Волині москалями, поляками і німцями. — 3. Господарське життя Волині під трьома окупантами: нарис економічної ґеоґрафії Волині, сільське господарство, промисловість, кооперація та еміґрація. — 4. Наші засади до визвольної боротьби України. Кожний розділ має багато підрозділів. Ми свідомі, що в процесі роботи, намічені розділи будуть змінені і доповнені.

Ми нашу роботу фінансуємо власною даровою працею, аж до хвилини скомплєтування матеріялу. Після цього, будемо просити українських установ і громадянство, прийти нам з допомогою.

4. Звернення до Волиняків

Подруги і Друзі, Співмешканці і Сусіди Волині! Надсилайте свої матеріяли до нас. Списуйте все, що пам'ятаєте і знаєте. Пишіть найзручнішою для вас формою.

Подавайте перекази, що ви їх чули від своїх дідів і батьків, як також старинні пісні, приказки, на побутові і політичні теми. Одним словом, все те, що відноситься до Волині в в старих і нових часах.

Побажаним є подавати докладні, або приблизні дати подій і імена осіб, що брали участь в тих подіях. При іменах зазначуйте, де вони тепер знаходяться, або ставте ініціяли, чи умовлені знаки. Коли виявляєте ім'я, а дана особа знаходиться на рідних землях, чи на засланні, просимо не забути, поставити дописку: „довірочне".

Не пожалуйте нічого, що може служити Україні. Терміни надсилання матеріялів продовжується до 1-го червня 1950. р., на таку адресу: „WOLYN" — St. Anrdew's College, 259 Church Ave, Winnipeg, Man., Canada.

5. Наші пляни на завтра

Західні Землі України, під сучасну пору, є знову в сфері заінтересування польського азильного уряду в Лондоні. Над тим нам варто подумати. Про польські безпідставні претенсії на наші батьківські землі, як із історичного боку, так із недавноминулого „панування", нам добре відомі. Це все треба зібрати, оформити й вміти показати світові.

Тому то, ми свідомо дальше задержали назву Ініціятивний Гурток Волиняків, в тій надії, що ми з нашою ініціятивою перейдемо до створення організації, що відповідатиме потребам українським західним землям. Проти нас звернена польська організація в Лондоні „Оборона Зєм Всходніх" на чолі з глузливим органом „Львув і Вільно". Ми уважаємо, що Білоруси-Кривичі, і при-балтийські Народи, повинні над тим також подумати.

Ми віримо, що наш Гурток стане підвалиною під нову форму організації, яка разом із Галичиною, Холмщиною і Лемківщиною, виступатиме в обороні прав й свободи Західних Земель України з історичним правом, значити кордони України між Холмом і Любли- України між Холмом, а Люблином.

Ця нова організація повинна визнавати „залізний принцип консолідації" всіх живих сил України в боротьбі за свободу. Змагання українців, громадян Канади, ЗДПА, Англії і інших країн, за повну свободу України є рівнож боротьбою за повну безпеку тих країн де вони перебувають.

За ініціятивний Гурток Волиняків у Винніпеґу:
Інж. М. Бойко

Нові іміґранти

Українці, що приїжджають стараннями ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Тейлор" до порту в Ню Йорку, дня 18-го квітня:

Крупей Параска; Бараниос Стефан, Гейді; Бедзик Михайло, Ева, Марія, Анна; Бобенчик Микола, Анастазія, Ярослава; Бурда Платон; Бурин Василь, Марія; Чернишенко Юрій, Стефанія; Дмитренко Олександер, Маріянна, Всеволод; Душко Микола, Анастазія; Головінський Нікон, Марія, Іван, Люба, Євген; Городянин-Лісовська, Галина, Лариса; Щепяк Михайло, Анна, Ярослав; Коробчук Теодора, Ніна, Евдокія; Коцман Іван, Марія; Ковтун Василь, Павлина, Богдан; Крижанівський Дмитро; Кулик Василь, Антоніна, Вікторія, Ада; Лавриненко Юрій, Марія, Лариса, Микола; Леванг Єлисавета; Луле Карло, Софія; Масний Володимир; Мельничук Дмитро, Ольга, Леся; Морачевська Марія, Софія, Адам; Наконечний Іван, Параскевія, Анна; Оверко Іван, Ева, Марія; Панків Стефан, Марія, Віра; Приймак Стефан, Текля, Петро; Рябуха Павло, Юлія, Людмила, Віктор; Рожок Стефан; Спанчак Микола, Ніна; Ступаків Іван; Шведа Іван; Вовк Іван, Марія, Ірина; Федорійчук Дмитро, Текля, Ярослав; Грабовський Петро, Софія; Ярушак Стефан; Куденков Розіта, Надія, Ірина, Володимир, Ада; Літкевич Марія, Станислав, Віктор, Люба; Рябуха Григорій; Шпак Яким, Параня, Петро; Шийка Антін, Юстина, Мирослава; Трап Параскевія, Юрій; Вробель Олександер, Марія, Стефанія; Чернявський Сильвестер, Олена, Юрко, Віктор, Силвестер, Богдан, Володимир; Фещишин Стефан, Ольга, Анна, Марія.

ЗОЯ ПОЛЕВСЬКА
віольончелістка, виступить з власним концертом, влаштованим заходом Об'єднаного Комітету Українських Організацій міста Ню Йорку, в неділю, 16-го квітня, в Фешен Інститут, 225 Вест 24 вулиця, Ню Йорк. Початок година 8 вечером.

ШУКАЮТЬ СВОЇХ РІДНИХ

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку **листа доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка** час, чи яку ви шукаєте.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

За листами чи адресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУАДКомітету, адресу якого подано при кінці.

* * *

ГРУПА ЛИСТИ ДО:

19423 Камінського Гаврила з с. Ляцьке Шляхоцьке (Станиславів) від Івана Камінського.

19424 Клим Михайла з Гочева від Добуш Марії, д. Йосифа і Марії з Кабанів.

19425 Шкабара Стефана від Семена Шкабара.

12426 Марчук Костя і Петра, односельчан з с. Хімчин (Косів) від Гостюк П.

12427 Кучма Фока Демидовича з с. Жидівська Гребля (Таращa) від Кучми Віктора сина Григорія Демидовича.

19428 Візеренко Александра з с. Лисянки (Вел. Україна) від Урбана Михайла.

19429 Стець Івана з с. Семешова (Сянік), Гірняк Розалію і Катерину з того ж села від Софії з Гірняків Пелехович, доньки Ізидора і Розалії.

19430 Курило Маланку з с. Слобода (Ярослав) від Мокрицького Юрка, сина Анни з Сідорських.

19431 Маркітан Никифора з с. Індики (Волинь) від Когут Івана з Новочеркасска.

19432 До Таборових Управ в Німеччині і Австрії. Просимо оголосити, що Яцик Марію пошукує Хариш Марія з Америки, а Омелянчук Каську Бікалюк Марія з Америки. Голоситися в ЗУАДКом. у Филаделфії під числом 19432.

19433 Федірка Мирослава з повіту Ланьцут від Смольської Катерини з дому Кріль.

19434 Сенек Данила, Анну і Евдокію з с. Настасова (Тернопіль) Андричишин Йосифи з того ж села.

Голоситись на адресу:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc.
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

Вступайте громадно в члени Українського Народного Союзу.

ПОГЛЯДИ НОВОЇ ІСТОРІОГРАФІЇ НА ЦЕРКОВНУ УНІЮ

На ту тему виголосить доповідь проф. М. Чубатий в приміщенні НТШ, 50 Чорч вулиця, кімната 252, Ню Йорк, дня 15 квітня, година 5 пополудні.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Чорноморської Січи, від. 14, відбудуться в середу, 19. квітня в год. 8. ввечір, в Січовім Домі, 508 18th Ave. Взиваємо всіх членів приходити на збори, бо це є задля вашого інтересу, і заплатити свою місячну вкладку. Котрий член не може прийти на збори, то просимо місячну вкладку принести до секретаря на адресу: 363 Morris Ave., Newark. — За уряд: М. Басараб, предс.; М. П. Отрок, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Сестр. Любов, від. 37, повідомляє всіх своїх членкиць, що квартальні збори відбудуться в неділю, 23. квітня, а не 16. квітня. Просимо прийти до У. Н. Дому в годині 3. пополудні, бо буде читаний звіт за минувші 3 місяці; будуть також інші важні справи. Просимо привести зі собою нових членкиць і вписуйте діти до Союзу. — За уряд: А. Пограничня, предс.; А. Ґенеґа, кас.; А. Гнатюк, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Збори Тов. „Єдність", від. 163, відбудуться в неділю, 16. квітня, в годині 1. пополудні, в домі Горожан, 847 N. Franklin St. Проситься всіх членів прийти на означений час, бо є багато справ до полагодження. — За уряд: Н. Курко, предс.; І. Потучко, рек. секр.; М. Паранич, фін. секр.

СТЕМФОРД, КОНН. — Квартальні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 350, відбудуться в неділю, 16. квітня, в годині 2. пополудні, в церковній галі на Ґрінвіч Еве. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів і членкиць прийти точно на час, бо є важні справи до полагодження. Пригадується всім членам незабувати про приєднування нових членів. — В. Карий, предс.; В. Блащук, кас.; І. Михайлишин, секр.

САВТ ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Чергові сходини членів відділу 312 відбудуться в суботу, 15. квітня, в годині 8. ввечір, в церковній галі при Делмор Еве. Прошу точно й певно прибути. — Дибайло, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 170, повідомляє, що збори відбудуться в неділю, 16. квітня, в год. 6. ввечір, в У. Н. Домі, 183 Fleet St. Обовязком кожного члена є прийти вирівняти свої вкладки і розібрати тікети на пікнік. Довгуючі члени будуть суспендовані. — І. Грабар, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Василія, від. 339, відбудуться в суботу, 15. квітня, в год. 7. ввечір, в домі Громади, 3322 Н. Лавренс ул. Проситься всіх місцевих і позамісцевих членів бути приявними на зборах. — За уряд: І. Жмутин, предс.; В. Мущинка, кас.; А. Хромяк, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Тов. Подільська Січ, від. 8, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться в неділю, 16. квітня, в салі У. А. Г. Клюбу, 13 Вашинґтон ул., в годині 2-гій пополудні. Проситься членів прийти на збори. На зборах будемо принимати нових членів без вступного. — Н. Мазур, предс.; В. Мандзій, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 16. квітня, в годині 2. пополудні, в галі церковній. Проситься всіх членів прийти на час. Напоминається довгуючих членів заплатити свою належитість, бо інакше можуть бути суспендовані. — За уряд: Г. Волянський, пр.; Н. Кіра, кас.; І. Маркович, секр.

ПЕТЕРСОН, Н. ДЖ. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 64, повідомляє, що місячні збори відбудуться в суботу, 15. квітня, в годині 7:30 ввечір, під ч. 100 Мейн ул. Просимо всіх членів прийти. — І. Бурний, секр.

САВТПОРТ, КОНН. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 84, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що квартальні збори відбудуться в неділю, 16. квітня, в У. Н. Домі на Кінґс Гайвей Вест, точно в годині 4. пополудні. Проситься всіх членів, а головно тих, що рідко приходять на збори, прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження і буде справа резиґнації секретаря. — Ю. Гоголь, предс.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Бр. св. Володимира, від. 286, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться в неділю, 16. квітня, в годині 7:30 ввечір, в гали У. Н. Дому, 181 Fleet St. Проситься членів прийти на час і полагодити ваші справи на зборах, а не поза зборами. Просимо не забувати про приєднування нових членів до Союзу, бож це одинока наша організація. — За уряд: В. Челак, предс.; С. Шимон, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270, відбудуться в неділю, 16. квітня, в годині 1. пополудні, в У. Н. Домі. Просимо всіх членів і членкиць прибути на ці збори до обговорення нових справ. — В. Бутковський, рек. секр.

ГЕМТРЕМК, МІШ. — Тов. Згода, від. 20, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 16. квітня, в Укр. Хаті, 2240 Ґрейлінґ ул. в годині 1. пополудні. — П. Крупка.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Українське Допомогове Тов. Дністер, від. 361, повідомляє своїх членів і членкиць, що квартальні збори відбудуться в суботу, 15. квітня, в годині 8. ввечір точно, при 30 East 7th St. (в салі музикантів св. Юра). Тому, що є дуже важні справи до полагодження і сам уряд їх не може полагодити, тому проситься о конечне прибуття якнайбільшого числа членів. — І. Герцик, рек. секр.

ЮТИКА, Н. Й. — Бр. св. Ап. Петра й Павла, від. 58, повідомляє, що місячні збори відбудуться в суботу, 15. квітня, в годині 6. ввечір, в галі під ч. 209 First St. Проситься всіх членів і членкиць прийти на час. Просимо всіх нових членів, записаних в березні, прийти на збори і заплатити свої вкладки. — А. Шанайда, рек. сек.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 1. квітня 1950 року померла в 64. році життя
РОЗАЛІЯ ПРИСТАШ,
членкиця Тов. Зап. Січ, від. 75 У. Н. Союзу в Дірборн, Міш.
Покійна походила зі села Ольхівці, пов. Сянок, Зах. Україна. Полишила в смутку мужа Михайла, сина Йосифа, 4 дочки: Марію, Володимиру, Ольгу і Анну, трьох зятів, одну невістку і сім внуків.
Похорон відбувся 4. квітня з похоронного заведення при участи родини, членів Тов., приятелів і знайомих до укр. правосл. церкви, а відтак на цвинтар Cadillac Memorial Garden. — В. Її П.!
С. Здан, секр.

Дня 6. квітня 1950 року померла в 55. році життя
АНАСТАЗІЯ ПАВЛІК,
членкиця Бр. св. Арх. Михаїла, від. 85 У. Н. Союзу в Гейзелтон, Па.
Покійна родилася в містечку Устечко, пов. Заліщики, Західна Україна. До У. Н. Союзу вступила в 1923 році.
Похорон відбувся 11. квітня. — В. Її П.!
О. Костюк, секр.

ТАРЗАН, ч. 2321. Смерть д-ра Зі.

Миттю малпочоловік дав нурця.

Підпливши під звірюку, він обняв своїми могутніми ногами крокодиля по середині.

Обертаючись наче божевільний довкруги, крокодиль надіявся позбутися ворога.

На знак голосного плюску води д-р Зі глянув позад себе і зрозумів, що приходить його кінець.